

" মৰমৰ সন্তানসকল – এই পঢ়া হৈছে ‘ দি বেষ্ট ’ (আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠ), ইয়া কে চ ’ ৰ্চ অফ ইনকাম (আয় ৰ উৎস) বুলি কোৱা হয় ,
পঢ়াত উত্তীৰ্ণ হ ’ বলৈ হ ’ লে শিক্ষকৰ মতত চলি থকা ”

প্ৰশ্ন: পিতাই ড্ৰামাৰ বহস্য জানিও নিজৰ সন্তান সকল ক কোনটো পুৰুষাৰ্থ কৰায় ?

উত্তৰ: পিতাই জানে ক্ৰমিক নম্বৰ অনুসৰিয়ে সকলো সন্তান সতোপ্ৰধান হ’ব কিন্তু সন্তানসকলৰ দ্বাৰা সদায় এইটোৱে পুৰুষাৰ্থ কৰায় যে সন্তানসকল, এনেকৈ পুৰুষাৰ্থ কৰা যাতে শাস্তি খাবলগীয়া নহয়। শাস্তিৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ যিমান সম্ভৱ পিতাক মৰমেৰে স্মৰণ কৰা। চলোঁতে-ফুৰোঁতে, উঠোঁতে-বহোঁতে (পিতাৰ) স্মৃতিত থকা তেতিয়া বহুৰ আনন্দিত হৈ থাকিবা। আত্মা তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হৈ পৰিব।

ওঁম শান্তি। এতিয়া সন্তানসকলে জানে যে পিতাই আমাক জ্ঞান আৰু যোগ শিকায়। আমাৰ যোগ কেনেকুৱা, এয়াতো সন্তানসকলেহে জানে। আমি যি পবিত্ৰ আছিলো, এতিয়া অপবিত্ৰ হৈ গ’লো কিয়নো ৪৪ জন্মৰ হিচাপতো লাগে নহয় জানো। এইয়া হৈছে ৪৪ জন্মৰ চক্ৰ। এইয়া সেইসকলেহে জানিব যিসকলে ৪৪ জন্ম লয়। তোমালোক সন্তানসকলে পিতাৰ দ্বাৰা জানিছা। এতিয়া এনেকুৱা পিতাৰ কথাও যদি নামানা তেন্তে কাৰ কথা মানিবা! পিতাৰ মত পোৱা যায়। এনেকুৱা বহুত আছে যিয়ে পিতাক একেবাৰেই নামানে। কোটিৰ মাজতো কোনোবাইহে মানিব। পিতাই শিক্ষাও কিমান স্পষ্টকৈ দিয়ে। তোমালোক সন্তানসকলেহে মানিবা পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। সকলোৱে একৰস হৈতো নামানিব। শিক্ষকে পঢ়োৱা পাঠ সকলোৱে একৰস হৈ নামানিব অথবা পঢ়িব। ক্ৰমানুসৰি কোনোৱে ২০ নম্বৰ পায়, কোনোৱে কিবা নম্বৰ পায়। কিছুমানতো অনুত্তীৰ্ণ হৈ যায়। অনুত্তীৰ্ণ কিয় হয়? কিয়নো শিক্ষকৰ মতত নচলে। তাত অনেক মত পোৱা যায়। ইয়াত এটাই মত পোৱা যায়। এইয়া হৈছে আচৰিত মত। সন্তানসকলে জানে আমি যথাযথ ৪৪ জন্ম ল’লো। পিতাই কয় - মই যাৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰো...এইয়া কোনে ক’লে? শিৱবাবাই। মই যাৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰো, যাক ভাগীৰথ বুলি কয়, তেওঁ নিজৰ জন্মৰ বিষয়ে নাজানিছিল। তোমালোক সন্তানসকলেও নাজানিছিল। তোমালোকক এতিয়া বুজাও। তোমালোক ইমান জন্ম সতোপ্ৰধান আছিল, পিছত সতো-ৰজো-তমোলৈ আহি তললৈ নামি আহিলা। এতিয়া তোমালোক ইয়ালৈ পঢ়িবলৈ আহিছা। পঢ়া হৈছে উপাৰ্জন, চ’ৰ্চ অফ ইনকাম (আয়ৰ উৎস)। এই পঢ়া হৈছেই দি বেষ্ট (আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠ)। সেই পঢ়াত কোৱা হ’ব আই,চি,এচ (ICS) দি বেষ্ট (আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠ)। তোমালোক ১৬ কলা সম্পূৰ্ণ দেৱতা আছিল, এতিয়া একোৱে গুণ নাই। গোৱা হয় নিৰ্গুণহাৰীৰ কোনো গুণ নাই। সকলোৱে এনেকৈ কৈ থাকে। এনেকৈ ভাবে যে সকলোতে ভগৱান আছে। দেৱতাসকলৰ মাজতো ভগৱান আছে, সেয়েহে দেৱতাসকলৰ আগত বহি কয় - মোৰ নিৰ্গুণহাৰীৰ কোনো গুণ নাই.... আপুনি দয়া কৰক। গোৱাও হয় বাবা দয়াময়, কৰুণাময় হয়, আমাৰ ওপৰত দয়া কৰে। কয় - হে ঈশ্বৰ দয়া কৰা। পিতাক আহ্বান কৰে, সেই পিতাই এতিয়া সন্মুখত আহিছে। এনেকুৱা পিতাক যিয়ে জানে তেওঁ কিমান আনন্দিত হোৱা উচিত! বেহদৰ পিতা যিয়ে আমাক প্ৰত্যেক ৫ হাজাৰ বছৰৰ পিছত পুনৰ গোটেই বিশ্বৰ ৰাজ্য দিয়ে, তেন্তে কিমান অপাৰ আনন্দত থকা উচিত!

তোমালোকে জানা শ্ৰীমতৰ দ্বাৰা আমি শ্ৰেষ্ঠৰো শ্ৰেষ্ঠ হৈ আছো। যদিহে শ্ৰীমতত চলা তেন্তে শ্ৰেষ্ঠ হ’বা। আধাকল্প ৰাৱণৰ মত চলে। বাবাই কিমান ভালদৰে বুজাই থাকে। তোমালোকে ৪৪ জন্ম ল’লা, তোমালোকেই সতোপ্ৰধান আছিল, এতিয়া তোমালোকে আকৌ সতোপ্ৰধান হ’ব লাগিব। এয়া হ’ল ৰাৱণ ৰাজ্য। যেতিয়া এই ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত হ’ব তেতিয়া ৰাম ৰাজ্য স্থাপনা হ’ব। পিতাই কয় - তোমালোকে মোৰ গ্লানি কৰা। পিতাৰ নাম গায়ন কৰাৰ সলনি গ্লানি কৰা! পিতাই কয় - তোমালোকে মোৰ কিমান অপকাৰ কৰিলা। এয়াও ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। এতিয়া এয়া বুজোৱা হয় যে এই সকলো কথাৰ পৰা ওলাই আহা। এজনক স্মৰণ কৰা। গায়নো আছে যে সত্যৰ সংগই ২১ জন্মৰ বাবে উদ্ধাৰ কৰে। তেন্তে ডুবায় কোনে? তোমালোকক সাগৰত কোনে ডুবালে? সন্তানসকলকেতো প্ৰশ্ন সুধিম নহয় জানো। তোমালোকে জানা মোৰেই নাম বাগবান (মালি), নাৱৰীয়া। অৰ্থ নুবুজাৰ বাবে বেহদৰ পিতাৰ বহুত গ্লানি কৰিলে। আকৌ বেহদৰ পিতাই এওঁলোকক বেহদৰ সুখ দিয়ে। অপকাৰ কৰাসকলৰো উপকাৰ কৰে। তেওঁলোকে নুবুজে যে আমি অপকাৰ কৰো। বৰ আনন্দৰে কয় যে ঈশ্বৰ সৰ্বব্যাপি। এতিয়া এনেকুৱা কথাতো হ’ব নোৱাৰে। প্ৰত্যেকে নিজা নিজা ভাও (পাৰ্ট) প্ৰাপ্ত কৰিছে। এইটোও তোমালোকে জানা - যেতিয়া দেৱী-দেৱতাসকলৰ ৰাজ্য আছিল তেতিয়া অন্য কোনো ৰাজ্য নাছিল। ভাৰত সতোপ্ৰধান আছিল। এতিয়া তমোপ্ৰধান। পিতা আহেই দুনিয়াক সতোপ্ৰধান কৰি তুলিবলৈ। সেয়াও তোমালোক

সন্তানসকলেহে জানা। গোটেই দুনিয়াই জানিলে ইয়ালৈ পঢ়িবলৈ কেনেকৈ আহিব। সেয়েহে তোমালোক সন্তানসকল অপাৰ আনন্দত থকা উচিত। আনন্দৰ দৰে খোৰাক নাই। সত্যযুগত তোমালোক বহুত আনন্দত থকা। দেৱতাসকলৰ খোৱা-বোৱা আদি বহুত সূক্ষ্ম হয়। বহুত আনন্দত থাকে। এতিয়া তোমালোকে আনন্দ পোৱা। তোমালোকে জানা যে আমি সতোপ্ৰধান আছিলো। এতিয়া পুনৰ পিতাই আমাক এনেকুৱা ফাষ্টফ্লাচ (উওম) যুক্তি (উপায়) শুনায়। গীতাতো প্ৰথম শব্দটি হ'ল 'মনমনাভৱ'। এয়া গীতা এপিচ'ড (আখ্যান) নহয় জানো। গীতাত কৃষ্ণৰ নাম দি গোটেইখন খেলিমেলি কৰি দিলে। সেয়া হ'ল ভক্তি মার্গ। পিতাইও জ্ঞান বুজায় (শুনায়), ইয়াত কোনো মতভেদৰ কথা নাই। মাত্ৰ তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হ'ব লাগে। এয়া হৈছে তমোপ্ৰধান দুনিয়া। কলিযুগত চোৱা মনুষ্যৰ অৱস্থা কি হৈ গৈছে। অনেক মনুষ্য হৈ গ'ল। সত্যযুগত এটা ধৰ্ম, এটা ভাষা আৰু এটি সন্তান হয়। এখনেই ৰাজ্য চলে। এই ড্ৰামা (নাটকখন) পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত। গতিকে এক হ'ল সৃষ্টি চক্ৰৰ জ্ঞান, আনটো হৈছে যোগ। জ্ঞানৰ ধুৰিয়া (ৰঙীন পানী চটিওৱা দিন - ফাকুৱা) আৰু হ'লি (হ'লিকা জ্বলোৱা দিন)। মুখ্য কথা পিতাই বুজায় - এই সময়ত সকলোৰে তমোপ্ৰধান জৰ্জৰিত অৱস্থা, বিনাশ সমাগত। এতিয়া পিতাই কয় - তোমালোকে মোক আহ্বানেই কৰিছা যে আমাক পবিত্ৰ কৰি তুলিবলৈ আহ। তোমালোক পতিত হৈ গৈছে। পতিত-পাৱন বুলি মোকেই কোৱা হয়। এতিয়া মোৰ সৈতে যোগ লগোৱা, মামেকম(মনে মনে কেৱল মোক) স্মৰণ কৰা। মই তোমালোকক সকলো শুদ্ধ কৰাই শুনাম। বাকী জন্ম-জন্মান্তৰ তোমালোক অনৰাইটিয়াছ (ব্ৰষ্টাচাৰী) হৈ আছিছা। সতোপ্ৰধানৰ পৰা তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছা।

পিতাই সন্তানসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰে - মৰমৰ সন্তানসকল, এতিয়া তোমালোকৰ আত্মা তমোপ্ৰধান হৈ পৰিছে। কোনে তমোপ্ৰধান কৰিলে? পাঁচ বিকাৰে। মনুষ্যইতো ইমান প্ৰশ্ন সোধে যে মগজেই নষ্ট কৰি দিয়ে। শাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বাখ্যা কৰিলে তেতিয়া নিজৰ মাজতে কাজিয়া লাগি যায়। ইজনে সিজনক লাঠিৰেও কোবায়। ইয়াততো পিতাই তোমালোকক পতিতৰ পৰা পাৱন কৰি তোলে, ইয়াত শাস্ত্ৰই কি কৰিব। পাৱন হ'ব লাগিব নহয় জানো। কলিযুগৰ পিছত পুনৰ সত্যযুগ নিশ্চয় আহিব। সতোপ্ৰধানো নিশ্চয় হ'ব লাগিব। পিতাই কয় - নিজকে আত্মা বুলি ভাবা। তোমালোকৰ আত্মা তমোপ্ৰধান হৈ গৈছে সেয়েহে শৰীৰো তমোপ্ৰধান পোৱা। সোণ যিমান কেৰেটৰ হ'ব অলংকাৰো তেনেকুৱাই হ'ব। খাদ নপৰে জানো। এতিয়া তোমালোক 24 কেৰেট সোণৰ দৰে শুদ্ধ হ'ব লাগিব। দেহী-অভিমানী হোৱা। দেহ-অভিমানত অহা বাবে তোমালোক ছিঃছিঃ (লেতেৰা) হৈ পৰিলা। কোনো আনন্দ নাই। বেমাৰ ৰোগ আদি সকলো আছে। এতিয়া পতিত-পাৱন ময়েই হওঁ। মোক তোমালোকে মাতিছা। মই কোনো সাধু-সন্ত আদি নহওঁ। কোনোবা আহিলে কয় - গুৰুজীৰ দৰ্শন কৰিব বিচাৰো। তেতিয়া ক'বা গুৰুজীতো নাই, আৰু দৰ্শনৰ পৰাও কোনো লাভ নাই। পিতাইতো প্ৰতিটো কথা সহজকৈ বুজায়। যিমান স্মৰণ কৰিবা সিমান তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হ'বা। পুনৰ দেৱতা হৈ যাবা। তোমালোক ইয়ালৈ পুনৰ দেৱতা, সতোপ্ৰধান হ'বলৈ আছিছা। পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ মামৰ আতৰি যাব। সতোপ্ৰধান হৈ যাবা। পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰাইতো হ'বা। উঠোঁতে, বহোঁতে, চলোঁতে পিতাক স্মৰণ কৰা। স্নান কৰাৰ সময়ত পিতাক স্মৰণ কৰিব নোৱাৰা জানো? নিজকে আত্মা বুলি ভাবি পিতাক স্মৰণ কৰিলে মামৰ আতৰি যাব আৰু আনন্দৰ সীমা নোহোৱা হ'ব। তোমালোকক কিমান ধন দিওঁ। তোমালোক আছিছা বিশ্বৰ মালিক হ'বলৈ। তাত তোমালোকে সোণৰ মহল সাজিবা। কিমান হীৰাৰ অলংকাৰ থাকিব। ভক্তিত যিবিলাক মন্দিৰ সজায় তাত কিমান অলংকাৰ থাকে। বহুত ৰজাই মন্দিৰ সজায়। ইমান হীৰা সোণ ক'ৰ পৰা আহে? এতিয়াতো নাই। এই নাটকখনৰ বিষয়েও তোমালোকে জানা যে কেনেকৈ চক্ৰ ঘূৰি থাকে। এইয়া তেওঁলোকৰ বুদ্ধিতে ধাৰণ হ'ব যিয়ে সকলোতকৈ অধিক ভক্তি কৰিছে। ক্ৰমানুসৰিয়ে বুজিব। এইটো গম পোৱা যাব যে কোনে বহুত সেৱা কৰে, বহুত আনন্দত থাকে, যোগত থাকে। সেইটো অৱস্থা শেষৰ ফাললৈ হ'ব। যোগৰো প্ৰয়োজন আছে। সতোপ্ৰধান হ'ব লাগে। পিতা আছিছে যেতিয়া তেওঁৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে। এনেকৈও কয় - পিতাতো আমাৰ লগত আছে। মই শুনি আছোঁ। তোমালোকক শুনালে মইও শুনি গৈ থাকোঁ। কাৰোবাকতো শুনাব নহয় জানো। জ্ঞান অমৃতৰ কলহ তোমালোক মাতাসকলে পোৱা। মাতাসকলে সকলোকে ভগায় দিয়ে। সেৱা কৰে। তোমালোক সকলো হৈছা সীতা। ৰাম এজন হয়। তোমালোক সকলো কইনা মই হ'লো দৰা। তোমালোকক শৃংগাৰ কৰাই শহুৰৰ ঘৰলৈ পঠাই দিয়ে। গোৱাও হয় - তেওঁ পিতাৰো পিতা, পতিৰো পতি। এফালে মহিমা কৰে আনফালে গ্লানি কৰে। শিৱবাবাৰ মহিমা ভিন্ন, কৃষ্ণৰ ভিন্ন। পদমৰ্যাদা সকলোৰে বেলেগ-বেলেগ। ইয়াত সকলো মিলাই একাকাৰ কৰি দিছে। অন্ধকাৰ নগৰি..... তোমালোক এতিয়া পিতাৰ হৈছা। শিৱবাবাৰ নাতি-নাতিনী হোৱা। তোমালোক সকলোৰে অধিকাৰ আছে। এই বাবাৰ ওচৰততো সম্পত্তি নাই। সম্পত্তি পোৱা যায় হৃদ আৰু বেহৃদৰ। তৃতীয় কোনো নাই যাৰ পৰা সম্পত্তি পাবা। এওঁ কয় মইও তেওঁৰ পৰা সম্পত্তি লওঁ। পাৰলৌকিক পৰমপিতা পৰমাত্মাক সকলোৱে স্মৰণ কৰে। সত্যযুগত স্মৰণ নকৰে। সত্যযুগত এজন পিতা আৰু ৰাৱণ ৰাজ্যত দুজন পিতা। সংগমত তিনিজন পিতা - লৌকিক, পাৰলৌকিক আৰু তৃতীয় জন হ'ল বিস্ময়কৰ অলৌকিক পিতা। এইজন পিতাৰ দ্বাৰা সম্পত্তি দিয়ে। এৱোঁ তেওঁৰ পৰা সম্পত্তি পায়।

ব্রহ্মাক আদম বুলিও কয়। গ্ৰেট গ্ৰেট গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ (ককা) শিৰকতো পিতা বুলিয়ে কোৱা হ'ব। মনুষ্যৰ বংশবৃক্ষ ব্ৰহ্মাৰ পৰাই আৰম্ভ হয়, সেয়েহে তেওঁক গ্ৰেট গ্ৰেট গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ বুলি কোৱা হয়। জ্ঞানতো বহুত সহজ। তোমালোকে ৪৪ জন্ম ল'লা। বুজাবলৈ চিত্ৰও আছে। এতিয়া ইয়াত ওল্টা-সুল্টা প্ৰশ্ন কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। ঋষি-মুনিসকলকো সুধিছিল তেতিয়া তেওঁলোকে 'নেতি-নেতি' বুলি কৈ দিছিল। এতিয়া পিতা আহি নিজৰ পৰিচয় দিয়ে। তেন্তে এনেকুৱা পিতাক কিমান মৰমেৰে স্মৰণ কৰিব লাগে।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকল লাহে-লাহে ওপৰলৈ উঠি গৈ আছা ড্ৰামা অনুসৰি। কল্পই-কল্পই ক্ৰমানুসৰি কোনোবাই সতোপ্ৰধান, সতো, ৰজা, তমো হয়। এনেকুৱা পদেই তাত পায় সেয়েহে পিতাই কয় - সন্তানসকল ভালদৰে পুৰুষাৰ্থ কৰা যাতে শাস্তি নোখোৱা। পুৰুষাৰ্থ নিশ্চয় কৰায়। যদিও বুজি পায় যে কল্পৰ আগতে যিসকল হৈছিল তেওঁলোকেই হ'বগৈ তথাপি পুৰুষাৰ্থ নিশ্চয় কৰাব। যিসকল একেবাৰে সমীপৰ হয়, পূজাও তেওঁলোকেই ভালদৰে কৰে। প্ৰথমতে তোমালোকে মোৰেই পূজা কৰা। পিছত দেৱতাসকলৰ পূজা কৰা। এতিয়া তোমালোক দেৱতা হ'ব লাগিব। তোমালোকে নিজৰ ৰাজ্য যোগবলৰ দ্বাৰা স্থাপনা কৰি আছা। যোগবলৰ দ্বাৰা তোমালোকে বিশ্বৰ বাদশ্বাহী (সাম্ৰাজ্য) লোৱা। বাহুবলেৰে কোনেও বিশ্বৰ বাদশ্বাহী ল'ব নোৱাৰে। তেওঁলোকে ভাই-ভাইৰ মাজত কাজিয়াৰ সৃষ্টি কৰাই থাকে। কিমান বাৰুদ বনায়। ধাৰলৈ সেয়া ইজনে সিজনক দি থাকে। বাৰুদ হৈছেই বিনাশৰ কাৰণে। কিন্তু এইটো কাৰো বুদ্ধিত উদয় নহয় কিয়নো তেওঁলোকে ভাবে যে কল্প লাখ বছৰৰ হয়। ঘোৰ অন্ধকাৰত আছে। বিনাশ হৈ যাব আৰু সকলোৱে কুস্কৰ্ণ নিদ্ৰাত শুই থাকিব। জাগি নুঠিব। তোমালোক এতিয়া জাগ্ৰত হ'লা। পিতা হৈছেই জাগ্ৰত জ্যোতি, নলেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ)। তোমালোক সন্তানসকলক নিজৰ সমান কৰি তোলে। সেইয়া হ'ল ভক্তি, এয়া হ'ল জ্ঞান। জ্ঞানৰ দ্বাৰা তোমালোক সুখী হোৱা। তোমালোকৰ স্মৃতিত আহিব লাগে যে আমি পুনৰ সতোপ্ৰধান হৈ আছোঁ। পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। ইয়াক কোৱা হয় বেহদৰ সন্ন্যাস। এই পুৰণি দুনিয়াতো বিনাশ হৈ যাব। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগেও সহায় কৰে। সেই সময়ত তোমালোকে পেট ভৰাই খাবলৈও নাপাব। আমি নিজৰ আনন্দৰ খোৰাকত থাকিম। তোমালোকে জানা যে এয়া সকলো শেষ হৈ যাব। ইয়াত মূৰ্ছিত হ'বলগীয়া কথা নাই। মই আহোৱেই তোমালোক সন্তানসকলক পুনৰ সতোপ্ৰধান কৰি তুলিবলৈ। এয়াতো কল্প-কল্পৰ মোৰেই কাম। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*** ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-****

(১) স্বয়ং ভগৱান আমাৰ ওপৰত দয়াশীল হৈছে। তেওঁ আমাক পঢ়াই আছে, এইটো নিচাত থাকিব লাগে। পঢ়া হৈছে আয়ৰ উৎস সেইকাৰণে খতি কৰিব নালাগে।

(২) অপাৰ আনন্দৰ অনুভৱ কৰিব লাগে আৰু কৰাব লাগে। চলোঁতে-ফুৰোঁতে দেহী-অভিমানী হৈ পিতাৰ স্মৃতিত থাকি আত্মাক সতোপ্ৰধান নিশ্চয় কৰি তুলিব লাগে।

বৰদান: নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ বৃত্তিৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ বাতৰৰণ পৰিৱৰ্তন কৰোঁতা আধাৰমূৰ্ত হোৱা তোমালোক সন্তানসকলে কেৱল নিজৰ জীৱনৰ কাৰণে আধাৰ নোহোৱা কিন্তু বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ কাৰণে আধাৰমূৰ্ত হোৱা। তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ বৃত্তিৰ দ্বাৰা বিশ্বৰ বাতৰৰণ পৰিৱৰ্তন হৈ আছে। তোমালোকৰ পবিত্ৰ দৃষ্টিৰে বিশ্বৰ আত্মাসকল আৰু প্ৰকৃতি দুয়ো পবিত্ৰ হৈ আছে। দৃষ্টিৰে সৃষ্টি সলনি হৈ আছে। তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰদ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠাচাৰী দুনিয়া স্থাপনা হৈ আছে। যিহেতু এতিয়া তোমালোক ইমান শ্ৰেষ্ঠ দায়িত্বৰ মুকুটধাৰী হোৱা সেয়েহে ভৱিষ্যতে মুকুট সিংহাসন প্ৰাপ্ত কৰা।

স্লোগান: সৰ্বশক্তিমান পিতাক নিজৰ সঙ্গী কৰি ল'লে তেতিয়া কোনো বি ঘিনিয়ৈ তোমাক বাধা দিব নোৱাৰে।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!